

разна народна спасителна работа грижитъ за морално покваренитъ младежи отъ двата пола и за малолѣтнитъ престѣпници заематъ видно мѣсто.

* *

Съ законъ отъ 1881. г. държавата урежда въпроса за възпитанието на неразвититъ, слѣпитъ, глухонѣмитъ и морално разваленитъ деца. Тоя законъ се допълня съ другъ отъ 1896. год. Въвеждатъ се нови наредби за морално разваленитъ и престѣпни деца. Съгласно тая наредба деца-престѣпници, ненавършили още 14 години, не се наказватъ, а се поставятъ въ особени възпитателни заведения. Навършилитъ тая възраст освенъ че се наказватъ, но се и подлагатъ на възпитателенъ режимъ.

Законътъ не спира до тукъ. Той засѣга не само децата, които сж трѣгнали въ лоши пѣтища, ами и такива, които могатъ да се развалятъ и да станатъ товаръ на обществото, ако овреме не имъ се въздействува благотворно. Съгласно закона, такива деца се поставятъ подъ надзора на държавата.

Въ всѣка община има образуванъ тѣй нареченъ „настойнически съветъ“, който решава, какво да се прави съ такова дете. Тоя съветъ се състои отъ единъ сѣдия, единъ свещеникъ и петима граждани, избрани отъ общинския съветъ за периодъ отъ две години. Въ тия петима влизатъ единъ лѣкаръ и една или две жени.

Най-важната мѣрка, която тоя съветъ може да предприема спрѣмо децата, е да ги отнеме отъ родителитъ или настойниците имъ и да ги предаде въ нѣкое добро семейство, въ нѣкой приютъ или въ друго подходяще заведение. При необходимостъ родителитъ могатъ да бждатъ лишени отъ тѣхнитъ родителски права. Ако настойническиятъ съветъ намѣри, че детето може да остане при родителитъ си, той е длъженъ да имъ направи сериозно предупреждение, а въ нѣкои случаи даже и да налага на детето подходящи изправителни наказания.

Деца, които сж проявили послаба морална развала, обикновено се поставятъ въ нѣкое семейство или приютъ, кждето се намиратъ подъ непосредственъ надзоръ на настойническия комитетъ. Деца пъкъ, които не посещаватъ училището, или иматъ лошо поведение въ него, по решението на комитета могатъ да се изпращатъ въ изправителнитъ училища, дето прекарватъ не повече отъ 6 месеца. Изправителни училища се откриватъ или отъ отдѣлни общини, или отъ по нѣколко заедно. Тѣхната програма се одобрява съ кралски указъ. Деца, които сж толкова покварени нравствено, че тѣхното пълно изолиране е наложително, се поставятъ отъ комитета въ специални спасителни домове. Тѣзи изправителни домове сж два вида: едни — по-строги — за силно покварени деца, а други — по-меки. Първитъ се откриватъ отъ държавата